

- (14) "Защо вземамъ плътта си въ забитѣ си,
И жутурямъ животътъ си въ шепата си?"
- (15) Той "ако и да мя убива, азъ на него се
надѣмъ;
"Но ще защитѣхъ патицата си прѣдъ
него.
- (16) Даже той ще е моето спасение,
Защото лицемѣръ не ще излѣзе прѣдъ
него.
- (17) Послушайте внимателно словото ми;
И изивението ми да бѣде въ ушитѣ ви.
- (18) Ето сега, азъ съмъ наредилъ сѣдбата
Знакъ че ще се оправдаа.
- (19) "Кой е онзи който ще се сѣди съ мене?
Защото, ако млъкна, сега ще издѣхна.
- (20) Но само "два нѣща не ми направяй,
Тогазъ не ще се скриа отъ лицето ти, —
- (21) "Отдалечи ръката си отъ мене;
И страхътъ ти да ми не ужаси.
- (22) Послади повикай ти, и азъ ще дамъ от-
говоръ;
Или азъ да говоря, и ти върни отговоръ.
- (23) Колко сѣ беззаконията ми и грѣхове-
тъ ми?
Яви ми прѣгрѣшението ми и грѣхътъ ми.
- (24) "Защо кривешъ лицето си,
И "мене считаашъ за неприятель на се-
бе си?
"Още покажешъ ли себе си страшенъ на
дистъ завѣнванъ?
И ще гонимъ ли суха плѣва?
- (26) Защото пишешъ горести противъ мене,
И "правишъ ми да маслѣдамъ беззакон-
нията на младостта си.
- (27) И "гтурашъ нозѣтъ ми въ клада,
И наблюдавашъ всичкитѣ ми патища:
Забѣлѣжавашъ двритѣ на нозѣтъ ми.
- (28) И това могомъ тѣте като гниа вещь,
Като дреха отъ молецъ сидена.

ГЛАВА 14.

Родениитъ отъ жена чловѣкъ е крат-
ковремененъ.

И "плъненъ съ смущение.

- (2) "Прозабавя като цвѣтъ, и се покосява:
Бѣга като сѣнка, и не се спира.
- (3) И "свърхъ таквъ ли отваряшъ очитѣ си,
И "мя карашъ на сѣдъ съ тебе?
- (4) "Кой може да извади чисто отъ нечисто?
Никой.
- (5) Понеже "днитѣ му сѣ опрѣдѣлени,
Часлото на нѣсецитѣ му е у тебе,
Ти си положилъ прѣдѣлитъ му които не
може да надмине, —
- (6) "Отвърни се отъ него за да си почине,
Додѣ "като наемникъ доискара денѣтъ си.
- (7) Защото за дървото има надежда
Че, ако се отсѣче, пакъ "ще прозябне,
И че младокътъ му нѣма да исчезне;
- (8) И коренътъ му ако оstarѣ въ земята,
И пнѣтъ му ако умре въ прѣстѣта,
- (9) То отъ дѣхътъ на водата ще прозябне,
И ще покара вѣтри като новосаждение.
- (10) Но чловѣкъ умира и прѣхожда;
И чловѣкъ издѣхнува, и дѣ го?
- (11) "Както водитѣ чезнатъ изъ морето,
И рѣката прѣстава и прѣсѣхнува,
- (12) Така чловѣкъ тѣга, и не става вече:
Додѣ небесата не прѣйдатъ тѣ нѣма
да се събудятъ,
И нѣма да станатъ отъ спитѣ си.
- (13) О, дано да бѣше мя скриалъ ти въ
гробътъ,
Да бѣше мя покрилъ додѣ прѣмвие
гнивѣтъ ти,
Да бѣше ми опрѣдѣлилъ срокъ, и то-
газъ да би мя поменалъ!
- (14) Ако умре чловѣкъ, ще оживѣе ли?

Гл. 18; 4.	88; 14.	Иса. 8; 17.
1 Цар. 28; 21.	Втор. 32; 42.	Рутъ
Псал. 119; 109.	1; 21.	Гл. 16; 9.
Псал. 23; 4.	19; 11.	33; 10.
Прит. 14; 32.	Плачъ 2; 5.	
Гл. 27; 5.	Иса. 42; 3.	
Гл. 33; 6.	Иса. 20; 11.	Псал.
50; 8.	25; 7.	
Гл. 9; 34.	33; 7.	Гл. 33; 11.
Псал. 39; 10.		
Втор. 32; 20.		
Псал. 13; 10.	44; 24.	
	2; 23.	Екл.

Гл. 8; 9.	Псал.	Гл. 7; 1.
90; 5, 6, 9.	102; 11.	Гл. 7; 16, 19.
103; 15.	144; 4.	Псал. 39; 13.
Иса. 40; 6.	Як.	Гл. 7; 1.
1; 10, 11.	4; 14.	Ст. 14.
1 Пет. 1; 24.		Псал. 102; 26.
Псал. 144; 3.		Иса. 51; 6.
Псал. 143; 2.		66; 22.
Вит. 5; 3.	Псал.	Дѣян. 3; 21.
51; 5.	Иоан. 3; 6.	Рим. 8; 20.
Рим. 5; 12.	Ефес.	2 Пет. 3; 7, 10, 11.
2; 3.		Откр. 20; 11.
		21; 1.